

Св. Царь
Борисъ-Михаилъ

Картина отъ
Антонъ Митовъ

пълководецъ и силенъ държавникъ. Той залъгалъ да присъедини къмъ България всички земи, подвластни на византийското царство, населени съ славяни. Радъелъ да образува голъма и здрава славянска държава. Гърцитъ гледали нѣкакъ съ гордо високомѣрие на българитъ. Смѣтали българския князь за подчиненъ на византийския императоръ. Симеонъ водилъ цѣли 14 години война съ тѣхъ, за да ги накара да признаятъ българската държава и църква за самостояни. Той билъ честолюбивъ царь. Не можель да търпи — гърцитъ да го смѣтатъ за нѣкакъвъ подвластенъ князь. Освенъ това, виждалъ, че младата България е по-силна и по-сговорна отъ застарѣла Византия, дето постоянно ставали бунтове, императоритъ се често смѣнявали, врагове нападали и грабѣли голъмото царство. Той стигалъ съ своитъ войски нѣколко пжти до Цариградъ. Веднѣжъ императорътъ поканилъ него, синоветъ му и българскитъ пълководци на тържествено угощение въ двореца, а патриархътъ провъзгласилъ българския князь за *кесарь*, сиречъ за съуправителъ на императора. Другъ пжтъ пкъ византийскитъ императоръ излъзълъ, заедно съ патриарха и царедворцитъ, да се срещне

Царь
Симеонъ

Рисунка отъ
проф. Симеонъ Велковъ

съ него при Влахерскитъ врата и да го моли да сключатъ миръ. Византия треперѣла отъ Симеона. Тя му плащала данѣкъ, побеждавана била отъ него не веднѣжъ, давала му

Царь
Симеонъ

Картина отъ
проф. Д. Гюдженовъ